

ממטבחה של מטפלת

מתכונים לחיים טובים יותר

לתגובות והצטרפות:

יהודית שולם

shulemy@gmail.com

מזוית אישית

בביקורת.

בהמשך: אולי אנחנו צריכים קודם כל להגדיר מחדש את המונח 'סובלנות'. כי מה זה בעצם אומר להיות סובלני? כשאתה מחליט לנהוג בסובלנות כלפי אנשים אחרים, בעלי צבע עור שונה, רמת משכל אחרת, ובדיוק באותה מידה כלפי בעלי דעות שונות. אבל בעצם השימוש במילה 'סובלנות', אתה מציב את עצמך בעמדה גבוהה יותר מזאת של האנשים שכלפיהם את סובלני. סובלנות אפשרית רק מתוך תחושת עליונות עמוקה. אתה מרגיש טוב יותר מהאחר.

לסיום: לדון לכף זכות משמע קודם כל שערכת משפט ודנת אותו לחובה, עכשיו אתה מתעלה על עצמך ומחליט למצוא צדדים לזכותו. בעל עין טובה לא מגיע לכלל שפיטה, מלכתחילה הוא יוצא מתוך נקודת מוצא שאין לו מספיק נתונים, או שממקומו של הזולת ההתנהגות הגיונית לגמרי.

כשאומרים לי שדנו אותי לכף זכות, הייתי מעדיפה שישוחחו איתי לפני פסק הדין, שיתנו לי הזדמנות להסביר את מניעיי, שיבינו איך אני פעלתי ואולי אני אבין שטעיתי ואוכל להתנצל, ואז לא יצטרכו לדון אותי לכף זכות.

אחד מימי השישי שמעתי קול פכפוך מים קל מכיוון השכנים מעלינו.

לאחר כרבע שעה הצצתי מבעד לחלון המטבח וראיתי מים זורמים וחלקם נקווים על הרצפה שלפני הדירה שלנו. לאחר כחצי שעה, יצאתי החוצה וראיתי את אחד הבנים גורף מים מכיוון הבית אל מעבר לדירה שלנו. בשלב הזה כמות המים התגברה למעין מפל רחב. ביקשתי ממנו

שיודיע לי כשיגמור כדי שאוכל ליבש את המים שניקוו.

המחשבות שעברו בראשי: מצאו להם יום לעשות ניקיון פסח... הילד אמור לשטוף את הבית...

לפחות היו מידעים אותי על ההחלטה לשטוף באופן כל כך יסודי...

כשהשעות נקפו להם לקראת כניסת השבת והמים המשיכו לזרום, יצאתי שוב, הפעם ראיתי את הבעל עוסק במלאכה. גייסתי את שרירי הפה לחיוך והערתי משהו סרקסטי כמו 'הבית בטח כבר ממש נקי'.

לא, הוא ענה, התפוצץ צינור ואנחנו לא מצליחים לתקן אותו.

בום! בבת אחת הוצפתי בבושה. במקום לשאול אם הם זקוקים לעזרה, ואיך הם מכינים את השבת בתנאים כאלה, אני הייתי עסוקה

מתכונים

פינת המרשמים מוקדשת העונה. ואז לחלק לזוגות.
לאיתי שביקש והפציר לדוגמה: ענבים ושיזפים
ומיחל. ירוקים, נקטרינה ושיזפים

נתחיל בסיפור: פתחתי ספר בישול ומצאתי מרשם למרק
כרישה מוקרם. להכניס לבלנדר כל זוג
הנפרד, לטעום ולהוסיף דבש/

סילן/ או סוכר. היות ולא היתה לי כרישה,
החלטתי להשתמש עכשיו להכניס תערובת אחת

בקישואים וסלרי.

שפכתי לסיר את הנוזל משתי
קופסאות שימורים שפתחתי
באותו יום: פטריות ותירס.
והמשכתי כמו שמכינים מרק.
להקרמה ערבבתי מעט קמח
עם חלב שקדים.

כמובן שגם התיבול תלוי כמובן שגם
במצב הרוח, והעדפה אישית. אבל איתי בכלל לא אוהב
בכלל מרק כרישה. סויה. כך שתקבלנה שלוש
שכבות בצבעים שונים. והכול על טהרת הבריאות
ובקלי קלות.

עכשיו תודו לאיתי.

אז הנה מרשם למנה אחרונה:
לשטוף ולקצוץ מפירות

פינת החינוך

שיחה ששמעתי בחנות 'הסטוק'.

הבת: אימא תקני לי את
ערכת היצירה הזאת.
האמא: ולא תגידי לי שאין
לך כוח לעושת אותה?

לא חיכיתי לשמוע את התשובה,
וגם ממש לא משנה מהי. גם אם
הילדה ענתה שלא, היא לא תגיד
שאין לה כוח, נראה לכם שאחר כך
בבית היא תרגיש מחויבת להבטחה.
ובכלל ממתי צריך כוח
לעשות עבודות יצירה.
ואיך זה שלקטנים האלה אין
כוח לכל כך הרבה דברים.
וממתי חוסר כוח נותן פטור מעשייה.